

der jo været Tale om; ogsaa der trænges der i høj Grad til Demokratisering, thi lige og almindelig Valgret i kommunal Henseende har vi jo haft i endnu mindre Grad end i statslig og politisk Henseende. Hvad det først og fremmest gælder om, er, at vi nu endelig ved en ny Revision af den kommunale Valgret kan komme af med alle disse fødte Medlemmer og fødte Formænd, som vi har i en Mængde Kommissioner. Denne Rest fra Fortiden har paa mange vigtige Omraader fuldstændig forfusket den almindelige Valgrets Magt og Indflydelse. Man har fødte Medlemmer i Skolekommissioner, fødte Formænd og Medlemmer i Sundhedskommissioner, Bygningskommissioner, Brandkommissioner og mange andre Kommissioner. Det maa man bort fra, og det haaber jeg ogsaa, man vil komme, naar en Revision nu forhaabentlig snart foretages.

Der har ligeledes under denne Debat været stærk Tale om Skatteevnen og i det hele den finansielle Stilling, og der har lydt stærke Røster om, at der skulde spares. Man har næsten fremstillet Forholdene her i Landet, som om Danmark var i en lige saa uheldig Situation som de Lande, der har været i Krig i en 4—5 Aar. Det er der dog ikke nogen Grund til. Den stærke Tale om at spare har vi hørt før, vi har ogsaa hørt den tidligere i Aar ved en bestemt Lejlighed, men da var det dog ikke værre med Sparsommeligheden, end at en Del af dem, der stærkest opfordrede til at spare, nogle Maaneder senere stemte for et Forslag om at ofre 7—8 Mill. Kr. til Udvidelse af det kongelige Teater, for at Opera og Ballet kunde bevares for Staten. Det var da vistnok ikke saa alvorlig ment med disse Talemaader; men nu siger man, at Skatteevnen hos de rige er udtømt, at der ikke kan skaffes flere Penge fra dem. Paa os Provsbeboere, som færdes en Del i København, tror jeg ikke, at den Tale virker særlig. Naar man gaar omkring her i Byen, forekommer det mig ikke, at man faar det Indtryk, at Skatteevnen er udtømt hos de rige, tværtimod; og det var maaske en Velgerning mod de rige, om Staten satte dem noget kraftigere i Skat, saaledes at de ikke fik Penge til meget af det, de nu øser Penge ud til. Prøv blot en Gang at gaa igennem Strøget, Østergade og Vimmelskaffet, og man vil se udstillet ikke et enkelt, men en Mængde vanvittige Kostumer, som ikke kan kaldes Dragter eller Klæder, i hvert Fald ikke i den Forstand, som Luther forklarer dette

Begreb i sin Katekismus. Det er ikke en enkelt saadan sindssyg Dragt, man ser, men det er mange, og det er ikke i en enkelt Butik, men det er i mange; og disse „Dragter“ koster i Hundredevis af Kroner, for ikke at sige Tusindvis, og de er ikke udstillede for en enkelt Familie, nej, der er Købere til dem, ellers blev der ikke udstillet saa mange, ellers blev der ikke ved at komme nye, ja, det er jo muligt, at de er købte i Forvejen og blot udstilles for Aflæringen. Hvis man kunde give Skatteskruen en saadan Omdrejning for de rige, at man blev fri for at se den Slags Ting falbudt og købt, vilde det være en stor Gevinst for de paagældende, thi ved at benytte den Slags Kostumer udsætter de kun sig selv for Forkølelse og andet ondt; men det er jo nok muligt, at de vilde protestere stærkt, og det er ogsaa nok muligt, at ærede konservative Medlemmer af dette Ting vilde protestere mod en saadan Politik, thi det er jo ikke altid, de Folk forstaar, hvad der tjener deres eget Bedste.

Man kan gaa videre med den Slags Ting. I et af Byens største Blade saa man i Gaar en hel Side, hvor der fortæltes om en Spejlsal, en eksklusiv Restaurant, hvor man ikke kan opholde sig en Time i Jakke, men skal være gallaklædt for overhovedet at komme ind; der udmales, hvorledes Vinen flyder i Strømme, og der er store Billeder for at gøre dette Etablissement tiltrækkende. Dette er heller ikke indrettet for et Par enkelte Familier, nej, det er indrettet, fordi man ved, der er en stor Rigmandsklasse her i København — og her i Landet —, som ikke ved, hvad den skal gøre med sine Penge; og saa er der en, der søger at faa fat i dem paa den Maade. Dette Etablissement er heller ikke indrettet for Udlændingene, thi de har deres eget lille Hotel, som et æret Medlem af dette Ting for nogen Tid siden kaldte Helvedes Forgaard.

Saa længe man ser saadant noget, er det forstaaeligt, at Befolkningen ude i Landet og sikkert ogsaa i den største Del af den københavnske Befolkning ikke har noget Indtryk af, at Skatteevnen er udtømt hos de rige. Det vil sikkert ogsaa være en let Sag for en Statistiker at paavise de Formuer og Indtægter, hvor de nødvendige Skattebeløb kan tages, uden at der gaar noget i Stykker derved. Det er saa meget mere ærgerligt at se paa denne vanvittige Luksus i værdiløse Klæder, som udstilles til store Priser, naar man ved, at vi har danske Klæder og danske Klædevarer; der